

КАРАНИЦАТА НА ДВЕ НОЖЧЕТА

Това се е случило преди шестдесет години въ отдѣлението на Софийския учителъ Миле.

Скарали се английската чекия на Кочо Гърчето и костурката на Стоянъ Боянчето. Скарали се тъй, че

работата дошла до бой! И английската чекия съ дветѣ свои ножчета изляла такъвъ завратнякъ, че отскочила отъ чина, паднала до краката на учителя и накарала цѣлото отдѣление да спре занятията си.

— Пакъ ли, немирни боянецо, да прекжсвашъ урока ни? — извикалъ ядосанъ учителъ Миле и ударилъ силно съ линия по масата.

— Не азъ, г-нъ Учителю, а костурката сама блъсна чекийката на гърчето, — измънкалъ Стоянчо.

— Я го вижте вие него, — извикалъ още по-ядосанъ учителътъ — сега пъкъ костурката ще обвинява?

— Разбира се, че азъ го направихъ, — обадила се Стояновата костурка. Нима ще оставя да ми се надува една чекия въ ржцетѣ на това гърче! Нима малко мъжки съмъ изтърпѣла отъ такива пришелци като нея? Па, най-сетне, тя трѣбва да познае, коя съмъ азъ и отъ кжде произхождамъ!

— Чакай, чакай, не се горещи толкова, — извикалъ учителътъ — а разправи, че да разберемъ и ние, коя и каква си ти?

— Азъ ли? — Всички ще ми снемете шапка, когато чуете, коя и отъ кжде съмъ азъ. — Изкована съмъ азъ отъ самото сърдце на оня мечъ, който е висѣлъ нѣкога на бедрото на царъ Калояна.

— Разказвай, разказвай, — рекълъ учителътъ.

— Добре. Слушайте: тъкмо щѣше да завладѣе градъ Солунъ, царъ Калоянъ бѣше предателски убитъ